

חוק לתיקון סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] (מס' 5), התש"ן-1989

1. בסעיף 11 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשמ"ב-1982¹ (להלן – הפקודה) –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא: "הורה הקצין הממונה על מתן ערכון כספי, יופקד הערכון בקופת בית משפט השלום או בחשבון בנק שהנהלת בתי המשפט תקבע לכך."

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) ערובה לפי סימן זה, היא על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה במשטרה או למשפטו בכל מועד שיידרש לכך ורשאי הקצין הממונה, בהסכמתו של החשוד, להתנות את הערובה גם באיסור על החשוד להיפגש או לקיים קשר עם מי שיקבע, או באיסור להיכנס למקום מסויים או לצאת ממקום מסויים, לפרק זמן שיקבע; כן רשאי הוא להתנות את הערובה בהפקדת דרכונו של החשוד במשטרה ובהתחייבותו של החשוד בכתב שלא לצאת מן הארץ; דין התחייבות כזו כדין צו שופט לעיכוב יציאה מהארץ:"

(3) בסעיף קטן (ד), במקום "תשעים יום" יבוא "מאה ושמונים ימים".

2. במקום סעיף 12 לפקודה יבוא:

12. מי ששוחרר בערובה לפי סימן זה רשאי:

(1) לערור לפני בית משפט שלום על גובה הערובה תוך שבעה ימים מיום מתן הערובה;

(2) להגיש לבית משפט שלום בקשה לעיון חוזר בענין הנוגע לתנאי הערובה אם היו בלתי סבירים, או אם נשתנו הנסיבות והדבר עשוי להשפיע על קביעת תנאי הערובה."

3. בסעיף 14 לפקודה, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) ניתנה ערובה והוכח לבית המשפט כי מי שהוטלה עליו ערובה הפר תנאי מתנאיה, רשאי בית המשפט לצוות על חילוט הערובה כולה או מקצתה, לאחר שנתן לו או לערב, לפי הענין, הזדמנות להשמיע דברו – וכן רשאי הוא לצוות על מעצרו של מי שהוטלה עליו ערובה."

4. בכותרת סימן ג' לפקודה, במקום המלה "הנעצר" יבוא "החשוד".

5. בסעיף 17 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) קצין משטרה רשאי לשחרר אדם שנעצר לפי סעיף קטן (ב) או (ג) לפני תום תקופת המעצר שנקבעה על-ידי השופט, אלא אם כן קבע השופט שהעצור יובא לפניו או שהעצור ביקש זאת; השחרור יהיה ללא ערובה או בערובה כפי שקבע בית המשפט, או בערובה שיקבע קצין המשטרה כאמור בסעיף 11, אם לא קבע בית המשפט אחרת ובלבד שהעצור או סניגורו הסכימו לה."

¹ נתקבל בכנסת ביום ו' בכסלו התש"ן (4 בדצמבר 1989): הצעת החוק דברי הסבר טורסמו בהצעות חוק 1953, מיום י"ב בתשרי התש"ן (11 באוקטובר 1989).
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284; התש"ל, עמ' 16; התשל"ג, עמ' 146; התשל"ד, עמ' 70; התש"ם, עמ' 116.

18א. (א) לא הסכים אדם לתנאי ערובה כאמור בסעיף 11(ב) או ביקש תובע לקבוע תנאי ערובה אחרים מאלה שבסעיף האמור, רשאי שופט של בית משפט שלום לדרוש ממנו, בנוכחותו, ליתן ערובה, על מנת להבטיח שיתייצב לחקירה במשטרה ולמשפטו ורשאי הוא להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון, לרבות הפקדת דרכון ולצוות על איסור יציאה מן הארץ.

"ערובה ללא מעצר"

(ב) הטיל בית המשפט ערובה לפי סעיף זה יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סעיפים 37 עד 43, 45 עד 48, 50, 55 ו-56 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982², כאילו שוחרר החשוד בערובה.

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דן מרידור
שר המשפטים

חיים הרצוג
נשיא המדינה

² ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

חוק ביטוח נפגעי חיסון, התש"ן-1989

הגדרות

1. בחוק זה -

"חיסון" - חיסון כמפורט בתוספת;

"ועדת מומחים" - ועדת המומחים שמונתה לפי סעיף 4;

"נכות" - ליקוי גופני, נפשי או שכלי;

"פגיעה" - נכות או מוות;

"השר" - שר הבריאות.

2. (א) המדינה תבטח בפוליסה בת-תוקף לפי דרישותיו של חוק זה, את כל מי שמקבל חיסון וכל אדם אחר שבא עמו במגע, מפני פגיעה כתוצאה מחיסון.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע בתקנות את סכומי הביטוח ואת יתר תנאי הפוליסה, לרבות הזכאים לתגמולי הביטוח במקרה מוות, והכל ככל שלא נקבעו בחוק זה.

(ג) לענין הזכאות לתגמולי הביטוח אין נפקה מינה אם היה או לא היה אשם מצד מי שנתן את החיסון, ואם היה או לא היה אשם או אשם תורם של אחר.

3. השר ימנה ועדת מומחים: חברי הועדה יהיו שופט שימונה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש, ושני רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון.

4. (א) הוגשה תביעה לפי חוק זה, תדון בה ועדת המומחים ותקבע אם קיים קשר סיבתי בין החיסון לבין הפגיעה, וכן תקבע את דרגת הנכות כאמור בסעיף 6.

(ב) קביעות הועדה יהיו מנומקות ויחייבו את המבטח בתשלום הנובע מהן בהתאם לתנאי הפוליסה.

¹ נתקבל בכנסת ביום 1 בסלול התש"ן (5 בדצמבר 1989): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1891, מיום כ' בתמוז התשמ"ח (5 ביולי 1988), עמ' 235.